

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, po sucu Marija Gugić, u pravnoj stvari tužiteljice: Franica Laus, OIB: 25086518000, iz Čare, Čara 357, koju zastupa punomoćnik Nikola Prižmić, odvjetnik iz Blata, protiv tuženika: 1. Mina Aljukić, Korčulanskih bratovština 15 Korčula, OIB: 02229546071, koju zastupa punomoćnik Nedim Tanović, odvjetnik u Koprivnici, Frana Galovića 6, 2. Andrija Laus OIB: 16689014074, iz Australije, Cupitt street 31, 2575 Ranwick, 3. Melissa Duschenne OIB: 87236690293, iz Australije, Carter street 42/55, 2062 Cammeray, 4. Katy Gavranic, OIB: 66507715526, iz Australije, Church st 20, 2067 Chatswood, tuženi pod 2, 3 i 4, zastupani po odvjetničkom društvu Mađarić & Lui, iz Zagreba, radi utvrđenja istinitosti oporuke i uknjižbe, radi utvrđenja ništetnosti oporuke i utvrđenja bračne stečevine, nakon glavne rasprave zaključene 8. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, na ročištu zakazanom radi objave odluke, 6. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Pravno je nevaljana pismena oporuka pred svjedocima koju je 18. veljače 1994. god. sačinio Miljenko Laus Milanov.

i r i j e š i o j e

Odbacuje se tužba tužiteljice u dijelu gdje tužbeni zahtjevi glasi:

I. "Utvrđuje se da je Laus Franica ud. Miljenka Čara 357, vlasnica čest.zgr. 46 površine 43 m² i čest. zgr. 47, površine 25 m² z.u.434, k.o. Čara, pa se ovlašćuje da na temelju ove presude zatraži i ishodi upis prava vlasništva na predmetnoj nekretnini uz prethodno brisanje tog prava sa imena Miljenka Lausa pok. Milana za 1/1 prava upisanog u zemljišnoj knjizi sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tuženici ad. 1 Mini Aljukić da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 600,00 eur, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tužiteljici da tuženici ad. 1 Mini Aljukić naknadi parnični trošak u iznosu od 4.518,00 eur, kao i da tuženicama ad. 2 Andriji Lausu, ad. 3 Melissi Duchenne i ad. 4 Kathy Gavranic na jednake dijelove naknadi parnični trošak u iznosu od 6.777,00 eur.

Obrazloženje

1. U tužbi koja je u ovom sudu zaprimljena 9. listopada 2024. navodi se da je tužiteljica vlasnica i posjednica nekretnina katastarske oznake kčbr. 46 ZGR i kčbr. 47 ZGR, z.u.434, k.o. Čara kao i izvanknjižna, ali stvarna vlasnica kčbr.186/1,199/1,207/2, sve u predjelu Gornje Dole, kčbr. 2930/1, 2900/2, u predjelu „Pod Gomilu, te kčbr. 2912, Privore- šuma, Pod Gomilu, sve u k.o. Čara. Uvidom u zemljišnoknjižno stanje tužiteljica je utvrdila kako je na kčbr. 46 ZGR i kčbr. 47 ZGR u zemljišnim knjigama za k.o. Čara upisan njezin pok. suprug Laus Miljenko pok. Milana, dočim je na ostalim nekretninama nesređeno zemljišnoknjižno stanje. Tužiteljica svoje pravo vlasništva temelji na „bračnoj stečevini“, te na nasljeđivanju iza smrti pok. supruga. Dalje se u tužbi navodi kako ostavinski postupak iza smrti pok. Miljenka Lausa još uvijek nije pravomoćno okončan. Dapače, da je tako pokrenuti ostavinski postupak rješenjem od 13. rujna 2024. p r e k i n u t te je između ostalih nasljednika i tužiteljica upućena u parnicu radi dokazivanja da pisana oporuka pred svjedocima od 18. veljače, 1994. nije istinita i pravno valjana, odnosno da ova oporuka ne predstavlja ostaviteljevu pravu posljednju volju. Ostavitelj da je za života sačinio dvije oporuke, onu od 18. veljače, 1994. i drugu od 16. siječnja 2019. Od strane nasljednika - ostaviteljeve djece da je pokrenut postupak radi utvrđenja istinitosti i pravne valjanosti oporuke od 16. siječnja, 2019. u P-828/2022, koji postupak je bez raspravljanja okončan priznanjem tužbenog zahtjeva ovdje tužiteljice, bez da se ista upustila u raspravljanje, u kojem postupku bi s pravom istakla zahtjev za utvrđenje bračne stečevine. Ističe se kako je nasljednica Franica Laus bila tuženica u ovom sporu radi utvrđenja nevaljanosti oporuke (od 16. siječnja, 2019.god) radi nedostatka forme, u kojem postupku ista nije sudjelovala, pa je presuda donesena na temelju ogluhe, tj. priznanja, a upravo ta oporuka je bila stvarna i posljednja želja ostavitelja. Tužiteljica dalje navodi kako je malo za povjerovati da ostavitelj u vrijeme sačinjavanja pobijane oporuke nije bio sposoban za rasuđivanje, ili da je istu sastavio pod prijetnjom, prinudom ili prijevarom, a posebno ne u zabludi, što ovu oporuku u formalnom smislu čini valjanom, jer na strani oporučitelja nije bilo u momentu sačinjavanja oporuke mane volje, ali tužiteljica s pravom ističe da pobijana oporuka u materijalnom smislu ne odražava stvarnu volju ostavitelja. Stvarna volja ostavitelja da je izražena u njegovoj kasnijoj oporuci od 16. siječnja 2019. kojom oporukom je isti stvarno raspolagao sa svojom imovinom, pa i onim dijelom imovine koja predstavlja „Bračnu stečevinu“, njega i tužiteljice. Znači, ovom tužbom tužiteljica čini spornim činjenice o kojima ovisi nasljedno pravo, a naročito valjanost i sadržaj pobijane oporuke, naročito iz razloga bračnog odnosa na temelju kojega se po zakonu nasljeđuje, a naročito, „bračne stečevine“. Da je sve točno što se ističe, od posebne pažnje je za napomenuti da se je ostavitelj još dok su živjeli u Australiji razišao od svoje nevjenčane supruge, a ovdje tuženice Mine Aljukić 1998. god, te je nastavio živjeti u Australiji kod svoje sestre. Godine 1999. upoznao je tužiteljicu, iste godine su se vjenčali te su zajedno nastavili živjeti u Australiji, a 2009.god su se odlučili vratiti u

Čaru, tj. Zavalaticu, gdje su tužiteljica i ostavitelj nastavili živjeti, i gdje je brak prestao smrću ostavitelja. Ostavitelj je zajedno sa tužiteljicom u mjestu Zavalatica u cijelosti rekonstruirao, nadogradio staru stojnu kuću, označenu kako čest. zgr. 46 i 47, z.u.434, k.o. Čara, koja je građenjem izmijenila oblik i veličinu, čime je bez obzira na z.k. stanje ista postala i imovina tužiteljice. U polju zvanom Pod Gomilu su tužiteljica i ostavitelj za vrijeme trajanja bračne zajednice izgradili „poljsku kuću“, u zajednici sa bratom mu Slavenom, i to baš onaj „istočni dio kuće“, što također predstavlja bračnu stečevinu. Isto tako da bračnu stečevinu predstavljaju i novi nasadi vinograda, posebno onaj ispod kućice, površine 2.400m², te novo zasađeni maslinik sa 6 stabala maslina. Radi svega navedenog predloženo je da su po provedenom postupku prihvatiti tužbene zahtjeve kao u izreci.

2. U odgovoru na tužbu zaprimljenom 21. studenog 2024. tuženici ad. 2 Andrija Laus, ad. 3 Melissa Duschenne i ad. 4 Katy Gavranic osporavaju tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, a iz razloga kako slijedi. Prije svega 2. do 4. tuženici navode da su djeca i zakonski nasljednici iza pok. Miljenka Lausa, pok. Mile (Milana) iz Čare, Čara 357, rođenog dana 05. rujna 1944., a umrlog dana 24. srpnja 2020. i kao takvi stranke u ostavinskom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli pod brojem O-500/2024. U navedenom postupku ovdje I. tuženica je dostavila sudu pisanu oporuku pred svjedocima pok. Miljenka Lausa, predmetna oporuka je proglašena od strane Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, a ovdje tužiteljica te 2. do 4. tuženici su istu, kao zakonski nasljednici, osporili iz razloga navedenih na ročištu održanom 17. srpnja 2024. pred Općinskim sudom u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, odnosno iz razloga navedenih u Rješenju o prekidu postupka i upućivanju u parnicu od 13. rujna 2024.g. te su također ustali s tužbom. U navedenom ostavinskom postupku ovdje I. tuženica je dostavila sudu pisanu oporuku pred svjedocima od 18. veljače 1994.g. kojom navedeni ostavitelj želi raspodijeliti svoju imovinu na način da Mini Aljukić, svojoj tadašnjoj supruzi ostavlja 1/2 svoje imovine u Republici Hrvatskoj, a 2. do 4. tuženicama kao svojoj djeci svakom 1/6 dijela te imovine. U oporuci je ostavitelj utvrdio da je vlasnik imovine koja u naravi predstavlja stambene zgrade u gradu Korčuli, Stari grad, označene kao čest. zgr. 139/1 u dijelu 1/2 i čest.zem. 23 u cijelosti sve K.O. Korčula kao i nekretnina koje predstavljaju poljoprivredno imanje K.O. Čara, te upravo poljoprivredno imanje u K.O. Čara ostavlja supruzi u dijelu 1/2, dok drugu polovinu dijela ostavlja tužiteljima, svakom u jednakim dijelovima, dakle u dijelu 1/6. Također je naveo da je nekretnine stekao nasljeđivanjem od prednika. Samim time da 2. do 4. tuženici ne osporavaju toč. I. tužbenog zahtjeva budući su i oni ustali s tužbom obzirom smatraju da je napadnuta oporuka pravno nevaljana i ne predstavlja posljednju volju ostavitelja no ne iz razloga kako to navodi tužiteljica. Naime, ostavitelj je sastavio oporuku 1994. te dijelom svoje imovine raspolagao u korist svoje tadašnje supruge, sada 1. tužene, no 1999. je razveden brak sklopljen između ostavitelja i tužene i to pravomoćnom presudom br. P. 7/99 od 08.07.1999., a brak je prestao 06.09.1999. Naime, oporuka ili oporučna odredba se može valjano opozvati očitovanjem volje da je se opozove, u cijelosti ili djelomično, učinjenim u obliku: izričitog opoziva oporukom, prešutnog opoziva oporukom, konkludentne radnje uništenja isprave i konkludentne radnje raspolaganja predmetom oporučne odredbe. Sukladno čl. 67. Zakona o nasljeđivanju *predmnijevat će se* da su oporučna raspolaganja u korist ostaviteljeva bračnog druga opozvana ako je brak prestao temeljem pravomoćne presude nakon što je oporuka sastavljena, osim ako je ostavitelj drukčije odredio svojom oporukom. Dakle, ukoliko oporučitelj oporuči u korist neke osobe, ovdje 1. tužene, s kojom je bio u braku, ali je taj brak prestao temeljem

pravomoćne presude nastaje zakonska predmnijeva da je oporučitelj opozvao one odredbe kojima je raspolagao u korist svojeg bivšeg bračnog druga, a ukoliko želi da iste ostanu na snazi tu volju je potrebno očitovati u obliku posebne oporuke. Kao što je navedeno, u konkretnom slučaju, ostavitelj je oporukom raspolagao u korist 1.tužene, no nakon sastavljanja oporuke, brak je razveden pravomoćnom presudom stoga su ispunjeni svi preduvjeti iz čl. 67. Zakona o nasljeđivanju te se ima primijeniti predmnijeva o opozivu očitovanja volje izražene u oporuci, tim više što je oporučitelj naknadno sastavio još jednu oporuku, a za koju je sud također pravomoćnom presudom utvrdio da je nevaljana i to u postupku koji se vodio pred Naslovnim sudom pod brojem P-828/22.

Nadalje, u pogledu toč. II. tužbenog zahtjeva 2. do 4. tuženici predlažu sudu isti odbaciti obzirom se o istom uopće ne može raspravljati u ovom postupku, a podredno odbiti kao neosnovanim. Naime, kao što je ranije navedeno, tužiteljica je upućena pokrenuti ovu parnicu iz razloga kako je navedeno u rješenju o prekidu postupka i upućivanju u parnicu od 13.09.2024.g. posl. br. O-500/24 stoga su ovaj parnični sud, kao i tužiteljica, vezani predmetnim rješenjem i ne može se raspravljati o nikakvoj „bračnoj stečevini“ tužiteljice. U ovoj parnici se može isključivo raspravljati o (ne)valjanosti napadnute oporuke ostavitelja i to samo zbog razloga iz kojih je tužiteljica upućena u pokretanje iste. Nadalje, čak i kada bi Naslov našao razloga za raspravljanje o pravu tužiteljice na „bračnu stečevinu“ 2. do 4. tuženici navode da je i u tom smislu tužba potpuno neosnovana budući sam ostavitelj ističe da je nekretnine kojima oporučno raspolaže stekao nasljeđivanjem od svojih predaka stoga iste nikako ne mogu biti „bračna stečevina“ tužiteljice i ostavitelja. Slijedom svega navedenog, 2. do 4. tuženici predlažu Naslovu u pogledu toč. I. tužbenog zahtjeva donijeti presudu na temelju priznanja, a u odnosu na toč. II. tužbenog zahtjeva donijeti rješenje kojim se isti odbacuje, podredno donijeti presudu kojom se isti odbija kao neosnovan uz dosudu parničnog troška zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

3. U odgovoru na tužbu zaprimljenom 9. prosinca 2024. tuženica ad. 1 Mina Aljukić protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te poriče navode iste uz prijedlog da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev i obveže tužiteljicu na plaćanje troškova ovog postupka. Prvotužena drži da je predmetna tužba nejasna, kontradiktorna, neuredna i potpuno promašena. Naime, da predmetnom tužbom tužiteljica traži da sud donese presudu da je pisana oporuka pok. Miljenka Lausa sastavljena pred svjedocima 18. veljače 1994. nevaljana. Iz navoda u tužbi da se zaključiti kako tužiteljica drži da predmetne nekretnine predstavljaju bračnu stečevinu koju činjenicu bi ista isticala da se upustila u ovosudni postupak pod posl.br. P-828/2022 u kojem je kasnija oporuka pok. Miljenka Lausa od 16. siječnja 2019. utvrđena kao nevaljana. Tužiteljica ne dostavlja nikakve dokaze vezane uz tvrdnju da su predmetne nekretnine bračna stečevina niti može, jer u Oporuci (koju u ovom postupku Tužiteljica pokušava utvrditi nevaljanom), oporučitelj izričito navodi da su nekretnine u Čari nasljedstvo od njegovih predaka.

4. Tijekom prethodnog postupka stranke su ustrajale u svojim navodima, a sud je odlučio pribaviti ovosudni parnični spis P-900/2024 kao i spise P-828/2022 i O-500/2024 (O-1165/2020) radi uvida.

5. Na ročištu održanom 6. veljače 2026. tužiteljica je povukla tužbu u dijelu toč. II tužbenog zahtjeva na način da umjesto 1/1 prava vlasništva po osnovu bračne

stečevine označenih nekretnina utužuje 1/2 dijela. Tuženici nisu izriekom pristali na povlačenje te su upirali na procesne prigovore.

6. Analizom sadržaja spisu priložene materijalne dokumentacije u postupku je utvrđeno sljedeće činjenično stanje:

- da je Miljenko Laus, bivši suprug tuženice ad. 1 Mine Aljukić i otac tuženika ad. 2 Andrije Lausa, ad.3 Melisse Duschenne i ad. 4 Katy Gavranic i suprug tužiteljice Franice Laus ,preminuo 24. srpnja 2020.

- da se Miljenko Laus tijekom života ženio tri puta. Prvi brak sklopio je s Maricom Baničević 27. travnja 1967., a iz tog braka potječu tuženici ad. 2-4 kao njihova djeca. Taj brak je okončan razvodom pravomoćnim rješenjem Okružnog suda u Dubrovniku R-3/93 od 4. ožujka 1993. S tuženom Minom Aljukić oženio se 25. veljače 1995., a taj brak je razveden pravomoćnom presudom P-7/99 od 8. srpnja 1999. Potom je Miljenko Laus 14. kolovoza 1999. sklopio brak s ovdje tužiteljicom Franicom Tomić, pri čemu nakon sklapanja braka njeno prezime glasi Laus, a ovaj brak prestao je smrću Miljenka Lausa 24. srpnja 2020.

- da je iza smrti Miljenka Lausa pokrenut ostavinski postupak O-1165/2020

- ostavitelj Miljenko Laus je cijelom svojom imovino raspoložio još za života, i to pisanom oporukom pred svjedocima od 16. siječnja 2019., a koja oporuka je proglašena pred javnim bilježnikom Ivnom Kaliman iz Korčule dana 13. studenog 2021. Navedenom oporukom ostavitelj je za svoje nasljednike odredio udovu Francicu Laus, te djecu iz prvog braka (sa Maricom Baničević, koji je završio razvodom), i to sina Andriju Lausa te kćeri Melissu Duchenne i Kathy Gavranic, pri čemu je svakom od oporučnih nasljednika ostavitelja pripala točno određena imovina. Spomenuti su ujedno i jedini zakonski nasljednici ostavitelja prvog nasljednog reda.

- kako je tijekom provedenog postupka među nasljednicima došlo do spora o pravnoj valjanosti i istinitosti ove oporuke ostavitelja, to je rješenjem suda od 12. listopada 2022. pod posl. br. O-1165/2020 ostavinski postupak bio prekinut, a nasljednici iz tako proglašene poruke upućeni su u parnicu radi utvrđenja njene istinitosti i pravne valjanosti. Parnicu u koju su upućeni navedenim rješenjem suda nasljednici su i pokrenuli, a parnični postupak proveden je pred ovim sudom pod posl. br. P-828/2022, u kojem je dana 28. veljače 2024. donesena sada pravomoćna presuda, a kojom je utvrđeno da ova oporuka ostavitelja od 16. siječnja 2019. nije istinita i pravno valjana.

- da je ostavinski postupak nastavljen pod posl. br. O-500/2024 u kojem nastavljenom postupku je proglašena i pisana oporuka ostavitelja pred svjedocima od 18. veljače 1994.

- da je ostavinski sud po uzimanju nasljedničkih izjava donio rješenje O-500/2024 od 13. rujna 2024. kojim je Andrija Laus iz Australije, Melissa Duchenne iz Australije, Kathy Gavranic iz Australije i Franica Laus iz Čare upućuju se da pokrenu parnicu protiv Mine Aljukić iz Korčule radi utvrđenja da pisana oporuka pred svjedocima od 18. veljače 1994., a koja je proglašena pred ovim sudom dana 17. srpnja 2024., nije istinita i pravno valjana, odnosno da ova oporuka ostavitelja ne predstavlja njegovu posljednju volju.

- da je po navedenom rješenju od strane Andrija Laus iz Australije, Melissa Duchenne iz Australije, Kathy Gavranic iz Australije u ostavljenom roku pokrenut parnični postupak po tužbi zaprimljenoj pod Poslovni broj P-900/2024.

- da je Franica Laus, postupajući po navedenom rješenju ostavinskog suda od 13. rujna 2024. pokrenula zasebnu, ovdje predmetnu parnicu radi utvrđenja da nije pravno valjana oporuka od 17. srpnja 2024. (op. oporuka proglašena navedenog datuma=

- da je tijekom ovog postupka parnica P-900/2024 pravomoćno okončana od strane Županijskog suda u Osijeku presudom GŽ-2057/2025 od 30. listopada 2025. kojom je potvrđena presuda P-900/2024 od 27. lipnja 2025. kojom je utvrđeno da pisana oporuka pred svjedocima pok. Miljenka Lausa iz Čare....sastavljena u Korčuli 18. veljače 1994. i proglašena 17. srpnja 2024. ...ne predstavlja posljednju volju oporučitelja te kao takva ne proizvodi pravne učinke.

- da ostavinski postupak iza smrti Miljenka Lausa nije nastavljen, a iz stanja spisa, kako je to razvidno iz obrazloženja rješenja O-1165/2020 od 12. listopada 2022. proizlazi kako je sada tužiteljica Franica Laus u tom ostavinskom postupku, istaknula zahtjev da se iz ostavinske mase izdvoji njena bračna stečevina sa ostaviteljem koja se sastoji od kuće u Zavalatici označene kao čest. zgr. 46 i 47 upisanih u zk. ul. 434 k.o. Čara, poljske kućice sagrađene na čest. zem. 2912 k.o. Čara u predjelu Privore i pokretnina, a o kojem zahtjevu se djeca ostavitelja nisu izjasnili. U obrazloženju navedenog Rješenja O-1165/2020 sada tužiteljici Franici Laus jasno je ukazano da će o njenom zahtjevu biti odlučeno u navedenom ostavinskom postupku, no da je prethodno potrebno odlučiti o valjanosti oporučnih raspolaganja.

7. Na temelju ovako iznesenih utvrđenja, a to što se tiče prekida ostavinskog postupka rješenjem O-500/2024 (radi utvrđenja pravne valjanosti oporuke od 18. veljače 1994.), u situaciji kada su troje od četvero nasljednika koji su pokrenuli parnicu nisu na pasivnoj strani kao nužnog suparničara obuhvatili i sada tužiteljicu koja je ustala zasebno tužbom tada tužiteljica nije bila stranka u postupku P-900/2024 po identičnom tužbenom zahtjevu koji je predmetom raspravljanja u ovoj parnici pokrenutoj tužbom P-836/2024. Samim time u tom slučaju ne postoji puni subjektivni identitet jer tako donesena pravomoćna presuda ne vezuje i tužiteljicu kao četvrtog nasljednika koji je bio upućen na parnicu pa nema razloga da se njena zasebna tužba s identičnim zahtjevom odbacuje zbog presuđene stvari temeljem čl. 333. st. 2. ZPP-a. Valjalo je onda o tužbenom zahtjevu iz toč I/ odlučiti meritorno.

8. Odlučujući onda o valjanosti oporuke ostavitelja od 17. veljače 1994. ovaj sud se radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja poziva na utvrđenja presude ovog suda Poslovni broj: P-900/2024. Naime, čl. 67. Zakona o nasljeđivanju (NN 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15 i 14/19, dalje ZN) oporučna raspolaganja u korist ostaviteljevog bračnog druga smatrat će se opozvanima ako je brak prestao temeljem pravomoćne presude nakon što je oporuka sastavljena, osim ako je ostavitelj drukčije odredio svojom oporukom. Dakle, radi razrješenja među strankama spornih pitanja potrebno je utvrditi dali je brak Miljenka Lausa i tužene prestao nakon spornog oporučnog raspolaganja čime bi se ovo raspolaganje smatralo opozvanim, te da li je eventualno Miljenko Laus drukčije odredio svojom oporukom pa bi njegovo oporučno raspolaganje ostalo na snazi. Pregledom oporuke Miljenka Lausa od 18. veljače 1994. utvrđeno je da je ova oporuka po formi predstavlja pisanu oporuku pred svjedocima, a ova oporuka nesumnjivo je proglašena pred ovim sudom 17. srpnja 2024. Iz sadržaja ove oporuke ne proizlazi da bi Miljenko Laus u slučaju razvoda braka sa sada tuženom odredio da njegovo oporučno raspolaganje bez obzira na razvod ostaje na snazi. Isto tako potrebno je reći kako tijekom provedenog ostavinskog postupka iza smrti Miljenka Lausa nije pronađena još neka druga oporuka, osim njegove pisane oporuke pred svjedocima od 16. siječnja 2019., a za koju oporuku je presudom od 28. veljače 2024. pod posl. br. P-828/2022 utvrđeno da ista nije istinita i pravno valjana. Pregledom Izvatka iz matice rođenih za Miljenka Lausa od 17. srpnja 2024. utvrđeno je kako je Miljenko Laus brak sa majkom tužitelja Maricom Baničević sklopio dana 27. travnja

1967., a ovaj brak je razveden pravomoćnim rješenjem Okružnog suda u Dubrovniku posl. br. R-3/93 od 4. ožujka 1993. Potom je Miljenko Laus sklopio brak sa sada tuženicom ad. 1 Minom Aljukić, a koji brak je sklopljen 25. veljače 1995., pri čemu je ovaj brak razveden pravomoćnom presudom posl. br. P-7/99 od 8. srpnja 1999., a sam brak je prestao dana 6. rujna 1999. Potom je Miljenko Laus 14. kolovoza 1999. sklopio brak s Franicom Tomić, pri čemu nakon sklapanja braka njeno prezime glasi Laus, a ovaj brak prestao je smrću Miljenka Lausa dana 24. srpnja 2020. Dakle, iz navedene isprave potpuno jasno proizlazi kako je brak Miljenka Lausa sa tuženicom prestao nakon dana sačinjena sporne oporuke, dakle dana 6. rujna 1999., pri čemu Miljenko Laus u ovoj ili nekoj dugoj oporuci nije naveo da se njegovo oporučno raspolaganje bez obzira na razvod braka ima održati na snazi, a iz kojeg razloga ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev osnovan, pa je i odlučeno kao u točki I/ izreke ove presude.

9. Predmet tužbenog zahtjeva pod toč. II jest utvrđenje prava vlasništva tužiteljice na nekretninama kčbr. 46 ZGR i kčbr. 47 ZGR k.o. Čara s osnova bračne stečevine tužiteljice i pok. Miljenka Lausa iza čije smrti je pokrenut ostavinski postupak 2020. Iz dijela ostavinskog postupka koji je proveden pred javnim bilježnikom Ivnom Kaliman u Korčuli, kao povjerenikom ovog suda, proizlazi kako su svi nasljednici ostavitelja dali nasljedničke izjave. Tako je udova ostavitelja Franica Laus u svojoj nasljedničkoj izjavi navela da priznaje oporuku ostavitelja od 16. siječnja 2019. za istinitu i pravno valjanu te da se prihvaća svog nasljednog dijela koji joj temeljem oporuke pripada. Djeca ostavitelja Andrija Laus, Melissa Duchenne i Kathy Gavranic su putem svog punomoćnika, Josipa Mađarića, odvjetnika u odvjetničkom društvu Mađarić & Lui iz Zagreba, osporili pravnu valjanost oporuke ostavitelja navodeći da je ostavitelj u vrijeme sastavljanja oporuke bio ozbiljno bolestan. Do tog trenutka već je bio preživio dva moždana udara (od ukupno tri), bio je liječen u bolnici, nepokretan, slijep i slabih sposobnosti za rasuđivanje, nije bio svjestan što se zbiva u njegovoj okolini, kakav dokument i zašto je potpisao, niti mu je bio poznat sadržaj i pravni značaj potpisanog dokumenta, pa smatraju kako je predmetna oporuka ništava. Također navode da ostavitelj zbog svog zdravstvenog stanja nije mogao pročitati, niti vlastoručno potpisati oporuku, te da oporuka nije u skladu sa njegovom pravom voljom, već da je ostavitelj doveden u zabludu od strane Franice Laus i trećih osoba. Stoga ovi nasljednici predlažu prekinuti ostavinski postupak, te upravo njih uputiti u parnicu radi utvrđenja ništetnosti oporuke ostavitelja. Iako pozvana, nasljednica Franica Laus u ostavljenom joj roku nije se očitovala o ovakvim navodima djece ostavitelja, ali je istaknula zahtjev da se iz ostavinske mase izdvoji njena bračna stečevina sa ostaviteljem koja se sastoji od kuće u Zavalatici označene kao čest. zgr. 46 i 47 upisanih u zk. ul. 434 k.o. Čara, poljske kućice sagrađene na čest. zem. 2912 k.o. Čara u predjelu Privore i pokretnina, a o kojem zahtjevu se djeca ostavitelja nisu izjasnili. Nakon što je na opisani način javni bilježnik od nasljednika prikupio nasljedničke izjave, došao je do zaključka da je među nasljednicima došlo do spora u smislu odredbe čl. 222. st. 2. toč. 1. Zakona o nasljeđivanju (NN 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15 i 14/19, dalje ZN), odnosno do spora o činjenicama o kojima ovisi nasljedno pravo, a naročito valjanost ili sadržaj oporuke ili odnos nasljednika i ostavitelja na temelju kojega se po zakonu nasljeđuje, pa je dostavio ostavinski spis na nadležno postupanje ovom sudu. Vezano za zahtjev Franice Laus da se iz ostavinske mase ostavitelja izdvoji njena bračna stečevina, a koji zahtjev do sada nisu ni osporila ni prihvatila djeca ostavitelja, potrebno je napomenuti da je pravo na izdvajanje bračne stečevine zakonsko pravo o kojem će onda biti odlučeno u tom ostavinskom postupku. Budući da ostavinski postupak još nije pravomoćno okončan to je prije svega potrebno utvrditi

da li ostali zakonski nasljednici tužiteljici spore zahtjev koji je već istaknula u ostavinskom postupku po pitanju izdvajanja ostavine s osnova bračne stečevine. Ukoliko zakonski nasljednici takvo traženje ovdje tužiteljice izrijeком ospore onda se u nastavku ostavinskog postupka ima ishoditi rješenje o upućivanju na parnicu, nakon čega je tužiteljica ovlaštenja pokrenuti parnicu protiv djece ostavitelja iz prvog braka. Ovo je jedini procesno ispravan put koji vodi do meritorne odluke o bračnoj stečevini. Na način kako je to tužiteljice, zaobilazeći odluku ostavinskog suda o njenom zahtjevu za izdvajanje s osnova bračne stečevine, podnijela tužbu radi utvrđenja bračne stečevine, izložila se riziku odbačaja tužbe jer procesna pretpostavka upućivanja u parnicu nije još uvijek ispunjena pa je tužba u tom dijelu očito preuranjena.

10. Stoga je tužbu po tužbenom zahtjevu toč. II valjalo odbaciti pa je i riješeno kao u izreci pod toč. I/.

11. Odlučujući o troškovima postupka sud je o istima odlučio temeljem 154. st. 1 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje ZPP) pa je sud u odnosu na toč. I/ tužbenog zahtjeva obvezao tuženicu ad 1 naknaditi one troškove za koje je utvrđeno da su bili potrebni za vođenje parnice, a koji se sastoje od izdataka tužiteljice za zastupanje po punomoćniku odvjetniku i to za sastav tužbe i pristup na ročište održano 8. lipnja 2026. – po 100 bodova, a za ročišta 31. siječnja 2025. i 6. veljače 2026. na kojima se raspravljalo o procesnim pitanjima – po 50 bodova sve sukladno Tbr. 7. Toč. 1, Tbr. 9 toč. 1 i 2. što uvećano za vrijednost boda u skladu s Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23) iznosi 600,00 eur. Troškovi su određeni prema za toč. I/ tužbenog zahtjeva utvrđenoj vrijednosti predmeta spora po raspravnom rješenju P-836/2024 od 31. siječnja 2025. Stoga je i riješeno kao u izreci pod toč. II/.

12. Odlučujući o troškovima postupka u odnosu na toč. II/ tužbenog zahtjeva sud je obvezao tužiteljicu naknaditi troškove postupka tuženici ad. 1 i to troškove za zastupanje po punomoćniku odvjetniku za sastav odgovora na tužbu i pristup na ročište glavne rasprave 8. lipnja 2026-po 753 boda, a za pristup na ročišta 31. siječnja 2025. i 6. veljače 2026. na kojima se raspravljalo o procesnim pitanjima po 376,5 bodova sve sukladno Tbr. 8. toč. 1, Tbr. 9 toč. 1 i 2 što uvećano za vrijednost boda u skladu s Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23) iznosi 4.518,00eur. Tužiteljica je u obvezi naknaditi troškove i tuženicama ad. 2, 3 i 4 koji se sastoje od izdataka tuženika za zastupanje po punomoćniku odvjetniku i to sastav odgovora na tužbu i pristup na ročište 8. lipnja 2026-po 753 boda, a za pristup na ročišta 31. siječnja 2025. i 6. veljače 2026. na kojima se raspravljalo o procesnim pitanjima po 376,5 bodova sve sukladno Tbr. 8. toč. 1, Tbr. 9 toč. 1 i 2, uz uvećanje od 20% na ime zastupanja tuženika ad. 3 i 4, i pripadajuću stopu PDV-a što uvećano za vrijednost boda u skladu s Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23) iznosi 6.777,00 eur. Tuženicama ad. 2-4 nije priznat trošak pisanog podneska od 13. siječnja 2026. jer nije podnesen sukladno čl. 299. a ZPP-a, a nije bilo zapreke da se takvi navodi istaknu i na ročištu koje je održano 6. veljače 2026. tim više jer je riječ o procesnim pitanjima. Tuženicama ad. 2-4 nije priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer tuženici takvu pristojbu nije uplatili do zaključenja glavne rasprave, a niti je sud, sukladno odredbi čl. 4 st. 1 toč. 2 Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/2018, 51/2023) odredio obvezu plaćanja takve pristojbe. Troškovi su određeni za toč. II/

tužbenog zahtjeva prema utvrđenoj vrijednosti predmeta spora po raspravnom rješenju P-836/2024 od 31. siječnja 2025. Stoga je i riješeno kao u izreci pod toč. III/.

U Korčuli, 6. srpnja 2026.

S u t k i n j a

Marija Gugić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088a-5a4b6**

Kontrolni broj: **01bbb-e2309-5cf90**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.